

Puiu Călinescu, s-a născut la 21 iunie 1920 în București, cartierul Grivița. După o copilărie nefericită (rămas fără mamă de la 6 ani), cu o situație materială precară, neastâmpăratul Puiu, ajutat de fizicul și de mimica sa inconfundabile, la vârsta de 18 ani s-a îndreptat către activitatea artistică. La început, când norii războiului se arătau la orizont, tânărul Puiu Călinescu îi încânta pe spectatorii cinematografelor bucureștene cu reprezentanții comice care, în acele vremuri, precedau filmele difuzate sau care se desfășurau în pauzele de schimbat rolele. Debutul a fost foarte greu. A început cu lipitul afișelor pentru spectacolele de teatru și cinema, făcea scheciuri imitându-i pe marii artiști în vogă ai epocii, Charlie Chaplin, Stan și Bran etc, desena, trăgea cortina, efectua tot felul de munci care să-i asigure existența.

După mai multe încercări eșuate de angajare în teatru, inclusiv la Teatrul "Barașeum" (evreiesc) și la Ateneul Popular unde a desfășurat diverse activități în domeniu (juca roluri, scria texte, cânta, desena etc.) în anul 1948, Elly Roman - directorul Teatrului "Savoy" din București (care din 1962 s-a numit "C. Tănase") l-a luat la "Revistă", cu "carte de muncă", unde a rămas până la sfârșitul vieții. Înzestrat cu un talent ieșit din comun (probabil moștenire genetică a tatălui său natural Jean Tomescu, actor la Teatrul din Craiova), Puiu Călinescu a jucat pe scena Teatrului "Tănase" din Capitală în numeroase spectacole, cuplete, scenete, multe dintre acestea scrise și concepute chiar de el, inspirate îndeosebi din viața cotidiană. Dintre reprezentațiile de mare succes avute de Puiu Călinescu la Sala "Savoy" (din Calea Victoriei 33) și Sala "Victoria" (din Calea Victoriei 174) dar și la Grădina Boema amintim: "Idolul femeilor", "Un băiat de zahăr ars", "Trăznitul meu drag", "Frumosul din pădurea zăpăcită", "Bărbatul fatal", "Sonatul lunii", "Băiatul cu sticleți", "Femei, femei, femei", "Ca la revistă", "O seară la Boema" și multe altele. În toate acestea, îndrăgitul comediant stârnea hohote de râs numai la apariția în scenă, fiind ovaționat furtunos la sfârșitul fiecărui spectacol, iar la ieșirea acestuia în stradă era înconjurat de numeroși spectatori. Puiu Călinescu a jucat și în peste 20 de filme românești printre care: "Și Ilie face sport" (1954), "Directorul nostru", "Celebrul 702", "Vin cicliștii", "Un surâs în plină vară", "Împușcături pe portativ", "Expresul de Buftea", "Nea Mărin miliardar" (1979) și altele. Dar cel mai cunoscut și îndrăgит rol al său este cel al lui Trandafir din seria "B.D." (alături de gigantii comediei românești: Dem Rădulescu, Jean Constantin și Toma Caragiu). Deși nu avea studii superioare, după cum însuși mărturisea "Nu am școli și diplome, tot ce știu am învățat din filme și din viață", prin popularitatea sa dar mai ales prin conștiinciozitatea cu care pregătea și juca orice rol, a reușit să se impună și să devină unul din cei mai mari artiști de comedie ai României despre care criticii vremii spuneau că, "dacă ar fi trăit în Franța sau America, prin fizicul și grimasele sale ar fi concurat de la egal la egal cu marii actori Louis de Funes sau Jerry Lewis", cu care adesea era comparat. Puiu Călinescu era de un optimism molipsitor și făcea haz de

orice, spunând adesea că “râsul vindecă, e un leac miraculos”. Ce se cunoaște mai puțin despre Puiu Călinescu este că în timpul războiului, fiind încazarmat la o unitate militară din Carei, a sărit gardul și a fugit iar mai târziu (după terminarea războiului), când a dorit să-și ia un act administrativ, funcționarul i-a comunicat că figurează în evidențe drept condamnat la moarte pentru dezertare. În luna martie 1997, în plină activitate artistică (nu a încetat niciodată să joace, altfel nu putea trăi), în timpul unui spectacol, i s-a făcut rău pe scenă (preinfarct). După 1 mai, sănătatea sa s-a agravat, fiind internat în Spitalul de Urgență Floreasca, unde la 16 mai 1997 a decedat. A murit așa cum a dorit, cu zâmbetul pe buze, lăsând în urmă multe regrete și o bogată carieră artistică, de neuitat.

Horățiu Măndășescu

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*